

шин переводиться на іншу картку з написом: "У підзвітних осіб" або "У ремонті". При отриманні відновлених шин їх вартість, включаючи вартість ремонтних робіт, переводиться з картки автошин, переданих на відновлення, на картку шини на складі. Непридатні до відновлення шини, що підлягають списанню на вторинну сировину, списуються на рахунок 209 і перебувають там до фактичної їх передачі до пунктів збору вторинної сировини.

Список використаних джерел

1. П(С)БО 9 "Запаси", затв. наказом МФУ від 20.10.1999 р. № 246 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua/.
2. Норми експлуатаційного пробігу автомобільних шин, затверджені Наказом Мінітрансу України від 08.12.97 р. №420.

Скринник І.В.,
Науковий керівник - Зінченко О.В., к.е.н., доцент
Київський національний університет
технологій та дизайну
м. Київ

Особливості організації міжнародних автотранспортних перевезень: обліковий аспект

До складу автомобільного транспорту входять підприємства автомобільного транспорту, що здійснюють перевезення пасажирів, вантажів, багажу, пошти, авторемонтні і шиноремонтні підприємства, рухомий склад автомобільного транспорту, транспортно-експедиційні підприємства, а також автовокзали і автостанції, навчальні заклади, ремонтно-будівельні організації та соціально-побутові заклади, інші підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, що забезпечують роботу автомобільного транспорту [1, ст. 30].

Автомобільний транспорт мобільний за своєю природою і менше залежить від зовнішніх факторів. До характерних ознак, позитивних якостей автомобільного транспорту належить високий рівень його маневреності, рухомості, висока швидкість руху. Доставка вантажу здійснюється від складу вантажовідправника до складу вантажоодержувача без проміжних перевантажень.

Міжнародні автомобільні перевезення характеризуються такими рисами:

- можливість забезпечити швидко та в повній цілості доставку вантажів у пункти призначення;
- доставка вантажів до отримувача може здійснюватися без перевантаження;
- велика мобільність перевезень;
- висока ефективність при перевезеннях вантажів на невелику відстань;
- ритмічність перевезення вантажів;

- залежність від дорожньої мережі;
- складність управління вантажем, який знаходиться дуже далеко від керуючого.

Міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом здійснюються:

- а) автомобільним транспортом загального користування відповідно до договору перевезення;
- б) відомчим та індивідуальним автомобільним транспортом для власних потреб їх власників;
- в) перевізниками - нерезидентами України.

Організація міжнародних перевезень автомобільним транспортом здійснюється при виконанні таких умов:

- реєстрації транспортних засобів;
- здійснення допуску (ліцензування) до виконання міжнародних перевезень;
- забезпечення сертифікації транспортних засобів;
- отримання дозволу на здійснення міжнародних перевезень;
- виконання митних процедур;
- страхування відповідальності перевізника;
- дотримання умов праці та відпочинку екіпажів транспортних засобів;
- візова підтримка роботи водію.

Перевезення, передбачені в урядових угодах про міжнародне автомобільне сполучення, можуть виконуватися тільки тими перевізниками, які, згідно з внутрішнім законодавством своєї країни, допущені до здійснення міжнародних перевезень. Автотранспортні засоби, що здійснюють міжнародні перевезення, повинні мати національний реєстраційний і розпізнавальний знаки. Перевезення вантажів здійснюється по документах, форма яких повинна відповідати загальноприйнятим міжнародним зразкам. При виконанні міжнародних перевезень резиденти України повинні мати дозволи іноземних країн, по території яких буде здійснюватися перевезення; ліцензійну картку на транспортний засіб; свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу; сертифікат відповідності щодо безпеки руху, екологічної безпеки та енергозбереження вимогам країн, по території яких буде здійснюватися перевезення; дозвіл щодо узгодження умов та режимів перевезення в разі перевищення вагових або габаритних обмежень (у випадку перевезення вантажів) та список пасажирів при регулярних та маятникових їх перевезеннях.

Конструкція та технічний стан транспортних засобів, які використовуються при виконанні міжнародних перевезень, мають відповідати вимогам законодавства України та іноземної держави, дозвіл на проїзд територією якої одержав власник транспортного засобу.

У транспортному засобі, призначеному для міжнародних перевезень небезпечних вантажів, крім документів, що підтверджують їх відповідність загальним вимогам, мають бути документи про допущення до перевезень таких вантажів, які видаються в порядку, встановленому уповноваженим органом.

У транспортному засобі, призначеному для міжнародних перевезень швидкопсувних вантажів, додатково мають бути документи про допущення до перевезень таких вантажів.

На території України повинні виконуватися вимоги встановлення та використання на транспортних засобах, які призначаються для міжнародних перевезень, контрольних приладів (тахографів) реєстрації режимів праці та відпочинку водіїв, передбачені законодавством країн, на території яких виконуються перевезення.

Договір перевезення вантажу автотранспортом підтверджується накладною на перевезення вантажу, яка засвідчує прийняття вантажу перевізником, але не вважається товаророзпорядчим документом.

Здійснення автомобільних перевезень оплачується за тарифом з розрахунку за перевезення однієї тонни вантажу залежно від відстані. Передбачено також надбавки, знижки та штрафи відповідно до встановленої плати (тарифу).

Міжнародні автомобільні перевезення вантажів - це надання автотранспортних послуг за винагороду у випадку, якщо місце прийняття вантажу для перевезення та місце його доставки знаходяться у різних країнах. Вони відображаються в обліку як у перевізника, так і у власника товару, що замовляє його перевезення. При цьому, зазначення операцій по перевезенню товару на рахунках починається з настанням однієї з двох подій: надання послуг по перевезенню товару; попередня оплата перевізнику.

Якщо першою подією є надання послуг по перевезенню вантажу, перевізник зобов'язаний представити транспортний засіб для його завантаження і забезпечити своєчасну доставку до місця призначення згідно із договором та в майбутньому отримати дохід від надання таких послуг. При цьому, витрати, що стосуються представлення перевізником транспортного засобу, включаються до собівартості такого перевезення.

По відношенню до власника товару, який замовляє його перевезення виникає зобов'язання здійснити оплату наданих послуг. Вартість таких послуг в обліку замовника буде відображатися у складі витрат на збут (дебетується рахунок 93 "Витрати на збут").

Так, як оплата за поставку товарів здійснюється після їх оприбуткування, то така заборгованість є монетарною, оскільки буде погашена грошовими коштами. Відповідно, по ній в кінці звітного періоду та на дату погашення необхідно визначити курсову різницю. Якщо, курс іноземної валюти буде зростати, то виникає негативна курсова різниця, яка буде відображатися по дебету субрахунку 945 "Втрати від операційної курсової різниці". У випадку зменшення курсу іноземної валюти така різниця є позитивною та відображається по кредиту рахунку 714 "Дохід від операційної курсової різниці".

Урегулювання відносин з міжнародного перевезення вантажів передбачені у Законі «Про участь України в Митній конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП» від 15 липня 1994 р. за №

117/94.

Положення про технічне обслуговування й ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту, умови організації перевезень пасажирів і багажу автомобільним транспортом затверджені відповідними наказами Міністерства транспорту України від 30 березня 1998 р. № 102

Нормативними чинниками здійснення обліку на автотранспорті забезпечує Міністерство фінансів України.

Список використаної літератури

1. Закон України « Про автомобільний транспорт», від 05.04.2001 р. № 2344-III, режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2344-14>

Хапко І.О.

Науковий керівник - Амбарчян М.С., к.е.н.

Київський національний університет

технологій та дизайну

м. Київ

Облік грошових коштів підприємства

Використання в процесі управління господарськими суб'єктами достовірної та повної інформації про рух грошових коштів підвищує якість управлінських рішень, позитивно впливає на поточний і прогнозний фінансовий стан підприємств. Значущість інформації про рух грошових коштів обумовлюється необхідністю надання користувачам для прийняття рішень повної та неупередженої інформації про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів.

Показники грошових потоків швидше і надійніше реагують на розвиток кризових явищ в господарському механізмі та не залежать від умов облікової політики підприємства. В умовах нестабільності та поширення кризових явищ в економіці України та світу актуальною є необхідність підтримання достатнього рівня грошових коштів на підприємстві.

Облік грошових коштів знайшов широке відображення в працях таких вчених як М.Т. Білухи, Ю.Ф. Бріггема, Ф.Ф. Бутинця, А.М. Герасимовича, С.Ф. Голова, К. Друрі, Г.Г. Кірейцева, В.В. Сопка, М.С. Пушкара, М.Г. Чумаченко, В.О. Шевчука, Г.В. Савіцької та ін., де розкривають ідеї щодо обліку грошових потоків за центрами фінансової відповідальності, адаптуючи їх до особливостей національної системи бухгалтерського обліку.

Як показує практика, облік грошових коштів достатньо відрегульований законодавчими та нормативними актами. Згідно міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО) 7 – грошові кошти складаються з готівки в касі і депозитів до запитань [1]. У процесі кругообороту грошові кошти підприємства утворюють грошові потоки. Але розширення форм і методів здійснення розрахунків, властивостей та функцій грошових коштів як